

ságába vetett hitet megingatni — nem fogja hivatalos hatalmát arra felhasználni, hogy az érdekeltek megnyilatkozott akaratával szemben oly kamarát oktrojáljon az iparra és a kereskedelemre, amely tehetetlenségének, lomhaságának adta tanujelét és a mely sohasem állott feladata magaslátán. Fel kell hogy tűnjön a kereskedelmi miniszternek az a furcsa tény, hogy az iparosok választása ellen egy szóval sem demonstrálnak a klikkek, ott tehát teljesen rendben lévőnek találják ugyanannak a választásnak egyik részét, a melyiknek másik része állítólag szabálytalanul folyt le. Persze az iparosoknál a klikkek listája győzött, ott tehát minden rendben volt. Legszomorubb a dologban az, hogy Vázsonyi a demokrácia nevében támadja meg azt a választást, a mely egy csomó, kisembert és polgártársai bizalmát élvező kereskedőt juttatott be a kamarába. Ez a tizenhárompróbas demokrácia most ismét pórre vetkőzve áll a polgárság előtt, a mely jól látja, hogy a klikkekkel való természetellenes szövetezés a demokrácia jelszót minden nemes tartalmától megfosztotta.

Függetlenségi pártélet Budapesten.

A VII. kerületi függetlenségi és 48-as pártkör közgyűlése. Vasárnap délután 6 órakor tartotta a VII. kerületi függetlenségi és 48-as pártkör évi rendes közgyűlést dr. Somogyi Lajos elnöklésével, melyen a pártkör tagjai igen nagy számmal jelentek meg. Elnök rövid visszapihlantást vetett az elmúlt év politikai történetére és kiterjeszkedve a függetlenségi anyapártban sajnosan bekövetkezett kettészakadásra, mely a VII. kerületi pártot is kettéosztotta, örömmel jelentette a közgyűlésnek, hogy a függetlenségi párt teljes érzelmi egysége és összeforradása a VII. kerületben ismét helyreállt. A megjelent tisztújítás már az egység alapján történt. Dr. Schwartz Vilmos alelnök indítványára a közgyűlés egyhanguan és nagy lelkesedéssel díszelnökei sorába iktatta. Dr. Thalys László országgyűlési képviselőt a pártkör régi tagját és Földiák Gyulát, a pártnak legutóbbig érdemes és tevékeny elnökét. A közgyűlés rendkívül lelkes hangulata közben ejtették meg a választásokat a tisztikarra, mely következőképpen alakult meg:

Elnök lett: Gróf Batthyányi Tivadar. Társelnök: Lányi Mór. Ügyvezető elnök: Somogyi Lajos dr. Alelnökök: Dr. Schwartz Vilmos ügyvéd, Kovács Emil ref. lelkész, Battenberg Lajos p. és t. tanácsos, Dr. Walkó Rezső orvos, Gilányi János tanár, Kausser József műépítész. Főtítkár: B. Virágh Géza lap-szerkesztő. Pénztáros: Ladányi Miksa dr. igazgató. Ügyész: Bernfeld László dr. ügyvéd. Gazdák: Wetsz F. Mór kereskedő, Szántó Mór tisztviselő. Ellenőrök: Erdélyi Mihály igazgató, Balkányi Simon kereskedő. Könyvtárnok: Varga László tanító. Jegyzők: Tisch Gyula tisztviselő, Steiner Márkus hivatalnok, Szerencse József tanító, Verner Jenő tanító.

Dr. Ladányi Miksa ideiglenes főtítkár igen szép és lelkes jelentését a pártkör elmúlt évi működéséről egyhanguan vették tudomásul és Blonder Lajos indítványára a közgyűlés háláját és köszönetét dr. Ladányi-val szemben jegyzőkönyvben öröklítette meg. Czipauer János számvizsgálói jelentését és a pénztári jelentést is hozzászólás nélkül vették tudomásul. Végül Lányi Mór köszönte meg a megválasztottak nevében a bizalmat, a maga részéről is végtelen örömeinek adva kifejezést a pártegység helyreállítása fölött, mely a pártnak sok és kiváló munkáját egyet-
síti ismét egy táborban.

A közgyűlést lakoma követte, melyen melegen ünnepelték Lányi Mór, mint a kerület egységes függetlenségi pártjának képviselőjelöltjét.

Egy háztartásban se hiányozzék a
VÁROSLIGETI GYÓGYFORRÁS
SZÉNSAVVAL TELITETT

ILONA

ARTÉZI ASVANYVIZE

Étvágyat javít. Gyomorrontást megakadályoz
Megrendelési cím: ARTÉZIA R. T. Budapest. Telefon 50—72.

Korkép a VII. kerületből.

— Levél a szerkesztőhöz. —

Egy zuglói választótól kapjuk a következő sorokat:

Igen tisztelt Szerkesztő ur!
Örömmel olvastam a „Független Budapest” mult számában megjelent cikkét a klikkek garázdálkodásáról, mert látom ebből, hogy akadt bátor férfi, a ki ostromozni meri azokat a visszaéléseket és galádságokat, a melyekkel az „Ehrlich-Márkus”-féle szövetség a választások alkalmával dolgozik. kerületünkben. E nemtelen fegyverek mellé méltán sorakozik az alábbi kortesfogás:

A Zuglóban számos korcsmáros, mészáros és hentes van. Ezeket mostanában sorra látogatják az „Ehrlich-Márkus”-szövetség kortesei — többnyire problematikus existenciák — a kik figyelmeztetik ezeket a választókat a küszöbön álló nagy jég-hiányra és jégdrágaságra és ezzel szemben való védekezési eszközül a „Központi tejcsarnok” vezérigazgatójának: Gerlei Lajosnak jóvoltát hangoztatják. A kortesek ennek az urnak sült német nyelven nyomtatott névjegyeivel háznak, a mely szó szerint így hangzik:

LUDWIG GERLEI

Gemeinderath,

Direktor der Budapester Central Milchhalle

Genossenschaft.

BUDAPEST

A jámbor választók persze szörnyen megtisztelve érzik magukat, hogy egy valóságos „Gemeinderath” kopog az ajtajukon, a kinek a fővárosnál bizonyára nagy befolyása van. De a kortesek még kézzel foghatóbb ígéretekkel dolgoznak és a jég-uzsora rettenetes következményeinek megakadályozása után nagyszerű ajánlatot tesznek. Kijelentik ugyanis, hogy a kik a választásoknál Márkus Józsefre szabaznak és erre magukat már most aláírásukkal kötelezik, azok a most épülő jéggyártól — melyek a „Gemeinderath” ur egyik tulajdonosa — métermázsánként 80 krajczárért kapnak a nyáron át jeget, holott a jég ára már most is három korona és a nyáron bizonytalán még drágább lesz.

Ez a kortesfogás jellemzi a klikkek harcmodorát, a mely az anyagi érdekelttség szálaival iparkodik behálózni a választókat. Hogy igen tisztelt Szerkesztő ur maga is meggyőződhessek szavaim valóságáról, mellékeltem csatolom — corpus delicti gyanánt — a „Gemeinderath” urnak egy elbarátunknál hátrahagyott névjegyet.

Abban a reményben és azzal a kéréssel, hogy hazafias küzdelmet a klikkek ellen a jövőben és az eddigi erővel folytatni méltóztassék, maradtam t. Szerkesztő urnak

kiváló tisztelettel

VII. ker. zuglói választópolgár.

HA ROSSZ A KÉMÉNYE. RENDELJEN REA „OROSZLAN” KÉMÉNYTOLDÓT, MELY MINDEN FÜSTVISSZÁVERŐDÉS MEGSZÜNTET.

ÁRJEGYZÉK INGYEN ÉS BÉRMENTVE KOCH JENŐ GYÁRABÓL BUDAPEST, VI. SZONDY-Ú. 53.

ARANYÉREM BUKAREST, 1906. ARANYÉREM PÉCS, 1907.

A hétről.

Ne legyen több kávéház. A budapesti kávéosok már régóta követelik, hogy a kávéházak elszaporodásának gát vetessék. A maguk szempontjából ez a kívánság érthető, mert hiszen a boldog birtokosok nagy érdeke, fűződik ahhoz, hogy újabb konkurrens ne támadjanak. Mindaddig az illetékes fórumok e követeléssel szemben elutasító magatartást tanúsítottak, abból a felfogásból indulván ki, hogy szabad ipar mellett nem szabad monopoliummá tenni a kávéházat. Most az ügy ismét felszínre került az iparügyi bizottságban, amely a jogügyi osztály egy előterjesztése kapcsán foglalkozott a kávéházi kérdéssel. A bizottság ráállott arra az alapról, hogy Budapest megfosztassék a »kávéházak városa« diszes jelzőjétől. Ezért a bizottság tagjának többsége elfogadta a numerus clausus elvi álláspontját és utasította a jogügyi osztályt, hogy készítsen a kávéházi ipar engedélyezéséről szabályrendeletet. Mi ezt az álláspontot semmiképpen sem osztjuk. Mert a közönséget semmiféle numerus clausus-szal leszoktatni a kávéházban üldögelésről nem lehet; legfeljebb annyit érünk el vele, hogy a megfelelő kávéházak még zsufoltabbak lesznek, ha újabb kávéházak nem keletkezhetnek. Már pedig igazán nem lehet a székesfőváros feladata, hogy a kávéosoknak juttasson oly monopoliumot, amelynek áldásaiból az utánuk jövő kizártnak. Semmi értelme sincs annak, hogy a kávéházi ipar engedélyhez köttessék, mert a kávéház viteléhez sem szakképzettség, sem egyéb előkészültség nem kell — mint ezt a legvirágzóbb kávéházak tulajdonosainak példája mutatja. Egyébiránt határozottan tagadjuk, hogy a kávéházak elszaporodása a közönség szempontjából káros volna, sőt ellenkezőleg, egészen bizonyos, hogy a lakáshiány és lakbérzúsora folytán emberséges lakástól megfosztott középosztály igényeihez mért kényelmet és jólét talál a szép kávéházakban, a melyekben az újságolvasás révén még szellemi táplálékhoz is jut. Ne alakoskodjunk hát és ne hivatkozzunk a közérdekre, hanem mondják ki nyíltan a kávéos urak, hogy nekik a numerus clausus a maguk zsebérdeke szempontjából kell hatósági ajándék gyanánt. Ilyen ajándékot azonban senkinek követelhet a fővárostól és nem kételkedünk benne, hogy a közgyűlés az iparszabadság elvét tartva szem előtt, ezt a teljesen jogosulatlan monopoliumot a kávéosoktól meg fogja tagadni.

Beraktároz és pénzelőleget ad butorra és mindennemű árura GONDA S. VII. Klauzál-(István)-tér 6. szám butorraktár.

A hordárok mozgalma. Derék hordáraink a mult héten zászlók alatt nagy felvonulást rendeztek a főváros utcáin. A felvonulással tüntetni akartak a nyakukra nőtt veszedelmes új konkurrens ellen, a mely kényerükben veszélyezteti az öreg pesti hordárokat. Szegények nem tudják belátni, hogy a modern városi fejlődés teremtette meg a messenger boy-t, és hogy ők eddigi patriarchális állapotukban az elmúlt kor maradványai, melyek vagy hozzá alkalmazkodnak a modern kor haladásához, vagy kivesszük a főváros utcáiról, mint a hogy a petroleum-lámpát kiszorította a gáz és villany, vagy a lovasutat a villamos vasut. Ők védelmet követelnek a hatóságtól az újabb, a tökéletesebb ellen, holott a hatóság kötelessége a haladást előmozdítani, az újat, jobbat elősegíteni. A hordárok harcra ezért czéltalan és meddő, mert utjába akarnak állani a nagyvárosi fejlődésnek és a modern élet igényeihez alkal-

ERDÉLYI ÉS TÁRSA

poroszszén- és koks nagykereskedők
Budapest, Nyugati pályaudvar.
TELEFON: 68—52.

Berketz István utóda

Czégtulajdonos: KOVÁCS ENDRE.

kelme-, selyemfestő- és vegytisztító-gyára
Budapest, Kinizsi-utca 14. szám.

Vidéki megbízásokat pontosan teljesít.
Telefon 63—36.

Gyűjtőtelepek:
VI. Váci-utca 51.
V. Lipót-körut 16.
VI. Izabella-utca 66.
VI. Gyár-utca 23.
VI. Andrássy-ut 50.
VII. Rákóczi-ut 78.
VIII. Üllői-ut 30. sz.